

START ♦ BOEKEN ♦ JEUGDBOEKEN ♦ EXPO ♦ FOTOGRAFIE ♦ SWIM 2 BIRDS ♦ MAPPALIBRI

NIEUWE RECENSIES ♦ BESCHOUWINGEN ♦ THEMA'S ♦ AUTEURS & VERTALERS ♦ RECENSIEARCHIEF

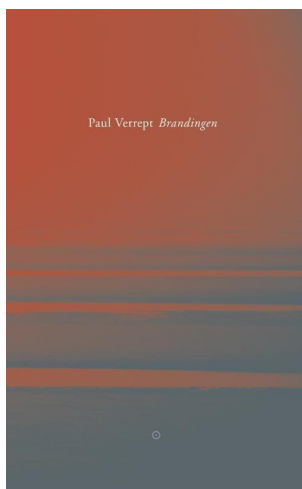
CONTACT

Nederlands proza

BOEKEN NR. 9, NOVEMBER 2021

Paul Verrept: Brandingen

door Johanna Cassiers

Een man en een vrouw wonen in een huis aan het strand. Ze leiden een rustig leven waarin ze vooral op elkaar betrokken zijn: 'Verder niets. / Jij en ik.' Aan dat vredige leven komt abrupt een einde wanneer er lichamen beginnen aan te spoelen op het strand. De man en de vrouw gaan zo anders om met wat er gebeurt, dat het niet lang duurt voor ze elkaar kwijt raken.

Paul Verrept schrijft in korte, uitgepuurde zinnen met veel wit tussen. Niet enkel de stijl is spaarzaam, ook de personages worden in heel rudimentaire vorm neergezet. Ze blijven naamloos, en over hun leeftijd, verleden of achtergrond komen we niets te weten. Zo herleidt Verrept zijn personages en hun relatie tot de essentie.

In 'De vloed', het eerste deel van de novelle, is de vrouw aan het woord. De lichamen die op het strand aanspoelen, maken een diepe indruk op haar. Ze kan niet plaatsen dat de man zich zo afstandelijk opstelt ten opzichte van wat er gebeurt. Wanneer er op een dag ook een kind aanspoelt, barst de bom helemaal. De man verlaat het huis en de vrouw blijft alleen achter.

In 'De vlucht', het tweede deel, is de man aan het woord. Na de breuk is hij vooral met zichzelf bezig. Hij neemt zijn intrek in een vrijwel verlaten fabrieksdorpje, en maakt er een sport van om niet meer aan de vrouw te denken. Op een dag verschijnt er een vluchteling in het dorp. Hoewel de man angstvallig afstand van hem probeert te houden, kruipt hij langzaam maar zeker toch onder zijn huid.

Kijken staat centraal in deze novelle. Wat is de reikwijdte van een blik? Wat wil je zien en wat niet? Aanvankelijk zien de man en de vrouw alleen elkaar, tot ze noodgedwongen de blik naar buiten moeten richten. Voor de vrouw is die ommekeer onherroepelijk. Ze voelt zich verbonden met de mensen die op het strand aanspoelen, ziet de gelijkenis met zichzelf. 's Nachts ziet ze mensen die vanop zee komen haar huis in trekken om te overnachten. Ze verbeeldt zich dat de horizon een spiegel is:

'Achter die spiegel dezelfde zee, hetzelfde strand, hetzelfde licht.
In de verte zie ik hen, zie ik jou, zie ik mij.'

De man slaagt erin om zijn blik op zichzelf gericht te houden: 'Ik kijk naar mijn handen op het stuur. Ik denk: mooie polsen'. Veelzeggend is de passage waarin hij na de breuk 's

Nieuwe recensies

BOEKEN NR. 1, JANUARI 2022

De Amerikaanse bril
Robert Menasse

De hazaar op het dak
Jean Giono

Reset. Over identiteit, gemeenschap en democratie
Mark Elchardus

Trojaanse gedachten
Alicja Gescinska

Vrienden van de poëzie. Verhalen
Guido van Heulendonk

naar overzicht

JEUGDBOEKEN NR. 1, JANUARI 2022

Arsène Lupin, gentleman-inbreker
Maurice Leblanc, Vincent Mallié (ill.)

Eén enkele seconde
Rébecca Dautremer

Iets heel bijzonder
Susin Nielsen

Rekenen voor je leven
Edward van de Vendel & Ionica Smeets, Floor de Goede (ill.)
Toen Jonas in de walvis zat
Maria van Donkelaar, Sylvia Weve (ill.)

naar overzicht

ochtends het raam van zijn hotelkamer opent en ontdekt dat er boomkruinen tot net voor het raam gegroeid zijn: 'Ik adem diep, verwonderd over dit dichtgegroeide uitzicht'. In deze ruimte zonder uitzicht op de wereld vindt hij rust. En toch komt op een dag de vluchteling in zijn blikveld: 'Ineens is hij daar'. Hij probeert hem te negeren, maar dat lukt niet. De vluchteling vertelt hem dat hij wacht op zijn familie. Langzaam maar zeker krijgt de man oog voor de gelijkenis tussen hem en deze onbekende. Voor het eerst kan hij weer denken aan de familie die hijzelf heeft achtergelaten. 'Je moet naar huis gaan', zegt de vluchteling, 'Je kan naar huis gaan'.

Brandingen is een compacte, visueel ingestelde novelle met een vleugje magisch realisme. Paul Verrept stript zijn personages van zo ongeveer alles waar we doorgaans onze identiteit mee opbouwen. En dat is niet zo verschillend van hoe het vluchtelingen op zee vergaat. Zo speelt Verrept met gelijkenis en verschil, laat zijn personages herkennen en ontkennen, verbinden en vermijden. Tot enkel het diepmenselijke overblijft en de rest er niet meer toe doet.

Paul Verrept: *Brandingen*, Koppernik, Amsterdam 2021, 83 p. ISBN 9789083135175

[deze pagina printen of opslaan](#)

START

[Overzicht](#)
[Nieuwsbrief](#)

BOEKEN

[Nieuwe recensies](#)
[Beschouwingen](#)
[Thema's](#)
[Auteurs & vertalers](#)
[Recensiearchief](#)

JEUGDBOEKEN

[Nieuwe recensies](#)
[Per leeftijd](#)
[Beschouwingen](#)
[Vakliteratuur](#)
[Thema's](#)
[Recensiearchief](#)
[Leeswijzer](#)

EXPO**FOTOGRAFIE****SWIM 2 BIRDS****MAPPALIBRI**

[Missie](#)

ontwerp: Ann Van der Kinderen | programmatie: dataweb | © MappaLibri